

forsamlingen, der vælger en bestyrelse (eventuelt tillige et repræsentantskab), der igen vælger direktionen.

Ad b. For sparekasserne stilles krav om en egenkapital på mindst 4 pct. af de samlede forpligtelser, medens egenkapitalkravet for bankerne er 10 pct.

Ad c. Såvel banker som sparekasser skal ifølge sagens natur anbringe deres midler på betryggende måde. For sparekasserne gælder yderligere, at der for deres lån som hovedregel skal foreligge særskilt, betryggende sikkerhed.

Arbejdsgruppen af 1968 konstaterede, at der på indlånsiden var en klar forskel mellem banker og sparekasser, idet en betydelig del (40 pct.) af indskuddene i bankerne var på anfordring, medens omvendt størsteparten (70 pct.) af sparekassernes samlede indskud var på opsigelse. På udlånsiden konstateredes en klar udvikling mod kortere placeringer i sparekassernes långivning, der pegede i retning af, at en øget del af udlånsvirksomheden var rettet mod byerhverv og byggeri.

I takt med denne udvikling har der i sparekasserne i de senere år fundet en betydelig konsolidering sted, således at egenkapitalen pr. 31. marts 1973 i gennemsnit var nået op på 9,5 pct. af gældsforpligtelserne. For de enkelte sparekasser varierer egenkapitaldækningen mere end for bankerne, idet sparekasseloven som ovenfor nævnt kun kræver en egenkapital på 4 pct. af gældsforpligtelserne.

Ved udgangen af regnskabsåret 1972 havde bankerne en egenkapitaldækning på 10,9 pct. opgjort efter den nærmere i bankloven anviste måde. Lovens minimum er som tidligere nævnt 10 pct.

Denne tilnærmelse af egenkapitalens størrelse i de to grupper af pengeinstitutter gør det i dag muligt at opstille et fælles egenkapitalkrav og i konsekvens heraf at tilvejebringe fuld ligestilling af banker og sparekasser i aktivitetsmæssig henseende. Det foreslås i forslaget § 21, at egenkapitalen i en bank eller sparekasse skal udgøre mindst 8 pct. af dens samlede gælds- og garantiforpligtelser som opgjort efter § 21.

For bankernes vedkommende kan der ved opgørelsen ikke som hidtil bortses fra 50 pct. af visse garantier, jfr. BL § 7, stk. 1, nr. 3. Denne ændring bevirker en forhøjelse af egenkapitalkravet, som delvis opvejer lempelsen ved sænkningen fra 10 til 8 pct. Sikkerheden for bankernes indlånskunder skønnes derfor ikke ændret væsentligt. Omvendt modsvares for sparekassernes vedkommende forhøjelsen af egenkapitalkravet fra 4 til 8 pct. de øgede risici som sparekasserne efter forslaget kan påtage sig.

Den aktivitetsmæssige ligestilling af banker og sparekasser er i overensstemmelse med princippet i den i de senere år gennemførte erhvervslovgivning

inden for handelsministeriets område. Det har været et princip i denne lovgivning at søge bestående konkurrencebegrænsende bestemmelser fjernet, idet man herved har villet skabe mulighed for et friere initiativ og derigennem muligheder for større effektivitet.

I pagt med tanken om fuld ligestilling af banker og sparekasser foreslås nu også bank- og sparekasselovgivningen sammenarbejdet i én lov om banker og sparekasser.

Af mere principielle ændringer i forhold til gældende lovgivning skal fremhæves:

1. Virksomhedsområdet for banker og sparekasser defineres enslydende som „bank- og sparekassevirksomhed“, hvorved forstås varetagelse af funktioner i forbindelse med omstæningen af penge, kreditmidler og værdipapirer og dermed forbundne serviceydelser (§ 1, stk. 3).
2. Kravet til minimumsaktiekapital i banker foreslås forhøjet fra 600.000 kr. til 5 mill. kr. For stiftelse af sparekasser foreslås tilsvarende, at der kræves en indbetalt garantikapital på 5 mill. kr. (§§ 3 og 4). Forslagene er motiveret med, at det under den stedfindende koncentration inden for erhvervslivet, der medfører et stigende kapitalbehov hos den enkelte virksomhed, må anses for uhensigtsmæssigt at tillade stiftelse af pengeinstitutter med et kapitalgrundlag, der ikke muliggør større aktivitet.
3. Med henblik på at give mulighed for øget tegning af garantikapital i sparekasser foreslås kravet om, at kun personer kan være garantier ophævet, således at også juridiske personer som foreninger, andelsselskaber m.m. kan tegne garantikapital på samme måde, som disse kan tegne aktiekapital i en bank. Endvidere foreslås forrentningen af garantikapitalen fastlagt i vedkommende sparekasses vedtægter (§ 4).
4. I sparekasser foreslås indført arbejdstagerrepræsentation i bestyrelsen på samme måde, som der i banker i kraft af den nye aktieselskabslov (herefter citeret som AL 1973) vil blive indført arbejdstagerrepræsentation pr. 1. januar 1974 (§ 13).
5. Efter Spkl. 1937 varetages ledelsen af garant sparekasserne af en generalforsamling bestående af garantierne. Generalforsamlingen vælger et tilsynsråd. I ikke-garantkasser udøves generalforsamlingens funktioner af tilsynsrådet. I disse tilfælde vil tilsynsrådet derfor være selvsupplerende. Valget af tilsynsrådsmedlemmer skal i ikke-garantkasser imidlertid godkendes af tilsynet med banker og sparekasser.